

χικήν του καὶ ἀφήνει τα καὶ αὐτὰν τοῦ υἱοῦν του τοῦ ἄ[νωθ]ε Λια / νοῦ. Ἀκόμα ἔχει λέγειν ἓνα κομμάτιν χωράφιν στὶς Σίνφωνες εἰς τὴν μπλατεῖα καὶ εἶναι ἃ / πὸ γονικόν του καὶ ἀφήνει το καὶ αὐτὸν τοῦ ἄνωθεν Λιανοῦ. Ἔτξι λέγειν πὼς τὰ ὅσαν / παρηνγγεῖλει καὶ ἀφήνει νὰ εἶναι καλὰ δοσμένα καὶ καλὰ ἀφηνμένα καὶ ὅποιος ἤθελε εὔρε / θῆν νὰ σκανταλίσην ἢ νὰ συνχύσην νὰ ἔχην τὴν κατάρα τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας / Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν του καὶ νὰ πληρώνη καὶ τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα καὶ πὰ / λι τὸ παρὸν νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον. / Ὅθεν / παρακαλεῖ καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὁ / ποῖοι ἀπογράφουν ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Λευτέρης Καρατζιᾶς μάρτυρας —

/ — μαστρὸ Ἰωάννης Λεμονίτης μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

898

Μαρτυρία

φ. 476r*

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ Κωνσταντῆ

Φ 514

/ [...]μη ἐνεφανίστην /.../ καὶ ὁ μαστρὸ Γεώργης Γαλάντες καὶ μαρτυρᾷ καὶ αὐτὸς καὶ λέγειν μὲ ὄρκον του / πὼς μία ἡμέρα ἐστεκούντονε εἰς τὰ ἀργαστήρια καὶ ἤτονε λέγειν ἐκεῖ καὶ ὁ ποτὲ Μανώλης Κεν / ντὲς καὶ ἐπέρασεν ὁ μαστρὸν Κωνσταντῆς ὁ Φουρλᾶς ἀπὸ κεῖ καβαλλάρης μὲ μία φοράδα καὶ ἐ / [] αντζι καὶ ἓνα μουλάρκι ἐπηλογηθήκασιν ἐκεῖ καὶ εἶπασιν τοῦ Μανώλη τοῦ Κεντὲ νὰ ποὺ ἔχε / τε καὶ ἓνα μουλάριν μὲ τὸν Κωνσταντῆν ἐκεῖνος ἐπηλογήθη καὶ εἶπε δὲν ἔχων νὰ κάμων ἀπὸ τὸ / μουλάριν διατὶ ἀπὸς ἐμοιράσαμε τὶς φοράδες τῶκαμεν αὐτὸς καὶ εἶναι ἐδικόν του μὰ / ἐγὼν δὲν ἔχων νὰ κάμων ἀπ' αὐτόν. Τοῦτο μαρτυρᾷ ὁ ἄνωθεν μαστρὸ Γεώργης πὼς τὸ γροίκη / σε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κεντὲ καὶ εἶπε τοῦτο καὶ ἀτός του πὼς δὲν ἔχειν νὰ κάμη ἀπὸ τὸ μουλάρι. Τοῦ / τον ἐμαρτύρησεν ἐνμπροσθεν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου καὶ ἄλλο δὲν κατέχειν.

* Τὸ φύλλο 476 ἔχει σχῆμα μικρότερο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα φύλλα τοῦ Κώδικα.

